

[Udenrigsministeren]

der efterfølgende er kommet sådanne klare tilkendegivelser fra forskellige lande, som fører frem til, at man i EF fortsat accepterer Luxembourgforliget og den fortolkning, vi giver af det med hensyn til en vetoet, at man under landbrugsforhandlingerne fandt, at der var tale om, som man udtrykker det, et misbrug af Luxembourgforliget, men at princippet i Luxembourgforliget stadig væk er i kraft.

Det er så klare udtalelser, at regeringen er kommet til den opfattelse, at Luxembourgforliget, som jeg erkender var et grundlag for dansk indtræden i 1972, fortsat eksisterer.

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg kan være tilfreds med, at ministeren så klart siger, at vetoet var en forudsætning for dansk indtræden i EF i 1972. Men jeg gør ministeren opmærksom på, at jeg faktisk ikke sagde, at dette her er den endelige kulmination; jeg sagde, at det var en foreløbig kulmination, og at jeg ikke er sikker på, at det er sidste gang, vi ser dette.

Når jeg siger det, har det noget at gøre med, at der i mandags i Ministerrådet var en diskussion af den såkaldte Genscher-Colombo-plan. I denne plan indgår der en form for undergravning af vetoet, en udhuling af vetoet gennem en særlig procedure for anvendelse af vetoet. Jeg kan af dagspressen se, at den danske regering var temmelig isoleret i sin modstand mod denne udhuling af vetoet. Jeg synes, at det er godt, at den danske regering foreløbig har sagt fra over for disse ting i Genscher-Colombo-planen, men jeg vil gøre opmærksom på, at den danske regering, sådan som det er formuleret i dagspressen, har været isoleret, og jeg er bange for, at der sker det, som skete i forbindelse med sanktionerne, nemlig at den danske regering bliver presset til her at gå med til en udhuling af vetoet.

Jeg vil derfor spørge udenrigsministeren, om han her kan forsikre, at den danske regering ikke vil acceptere den udhuling af vetoet, som ligger i Genscher-Colombo-planen.

Bjørn Elmquist (V):

Jeg synes, det var et udmærket svar, vi fik fra udenrigsministeren, og jeg vil spørge udenrigsministeren, om han kan bekræfte, at der jo fandt et misbrug sted af vetoet fra

engelsk side. Men englænderne faldt jo også hurtigt til patten igen; der var jo ikke de store problemer, da man mødtes dernede for nylig. Jeg ville høre, om udenrigsministeren kunne bekræfte, at der flere gange før har været tilfælde af forsøg på at misbruge vetoet, hvor det pågældende land har måttet se i øjnene, at det var et misbrug af det såkaldte Luxembourgforlig. Jeg kan f.eks. nævne her på stående fod fiskeriminister Hjortnæs' forsøg på at bruge et veto, da man diskuterede fiskeripolitik, hvor det viste sig, at han ikke var tilstrækkelig opmærksom på, hvornår han skulle have brugt dette veto. Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren, om han kan forsikre os, at man også ved fremtidige misbrug af Luxembourgforliget vil prøve på at få sat tingene på plads.

Formanden:

Jeg er i tvivl om, hvorvidt udtrykket »falde til patten« er et parlamentarisk udtryk, men jeg giver ordet til udenrigsministeren.

Udenrigsministeren (Kjeld Olesen):

Jeg ved ikke, hvordan man skal betegne forskellige dele på en ko, hvis ikke det kan accepteres.

Men jeg vil til hr. Holger K. Nielsen sige, at det, der skete i mandags, altså debatten om Genscher-Colombo-planen, gik på mange punkter, bl.a. at man skulle ændre Luxembourgforliget således, at der i tilfælde af brug af veto skulle være tale om en skriftlig motivering for at bruge sin vetoet, hvorefter afstemningen skulle udskydes. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, at ikke bare Danmark - Danmark var ikke isoleret på dette punkt - men altså også andre lande gik imod dette.

På det direkte spørgsmål skal jeg bekræfte, at den danske regering ikke ønsker nogen ændringer af den eksisterende vetoet.

Så vil jeg blot føje til - det falder lidt uden for selve spørgsmålet - at Danmark ikke på nogen måde er blevet presset i forbindelse med sanktionerne. Danmark har indtaget en særholdning med hensyn til den måde, man skulle virkeliggøre sanktionerne på, og det er blevet respekteret og accepteret af de andre.

Til hr. Bjørn Elmquist vil jeg sige, at jeg meget vel kan nå frem til den slutning, at der var tale om et misbrug, forstået på den måde, at Storbritannien forbandt landbrugspris-